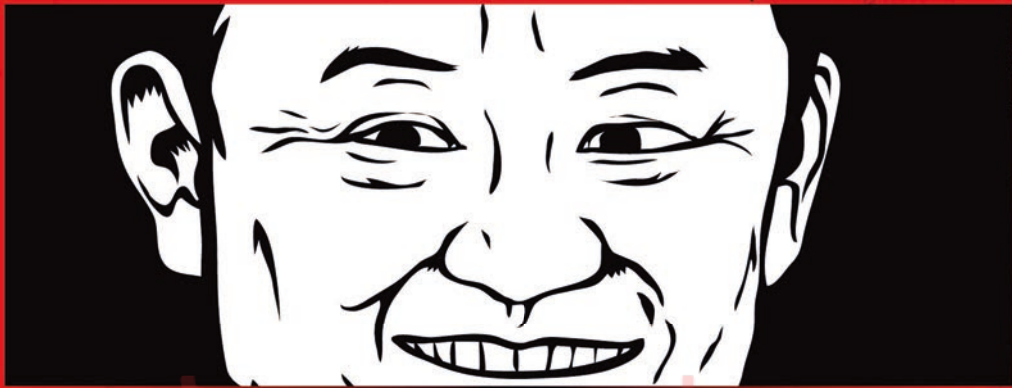

แน่ใจแล้วหรือว่า การเมืองไทยในช่วงครึ่งทอมแรกของรัฐบาลยิ่งลักษณ์
มีชัยชนะเหนือที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่ไม่อาจหวนกลับได้อีกต่อไป?

ไพร่นารี พิทักษ์ชน

เมืองไทย
หลังปราศจากการณ์
๔๙ วัน

พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์

WELCOME
HOME

GET OUT

ไพร่-นารี-ผีทักษิณ
เมืองไทยหลังปรากฏการณ์ ๔๘ วัน
พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์

ตัวอย่าง

ไพร่-นารี-ผีทักษิณ
เมืองไทยหลังปรากฏการณ์ ๔๘ วัน
พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์

ไพร่-นารี-ผีทักษิณ เมืองไทยหลังปรากฏการณ์ ๔๙ วัน

• พิษณุ พงษ์สวัสดิ์

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, ตุลาคม ๒๕๕๖

ราคา ๒๒๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

พิษณุ พงษ์สวัสดิ์. ไพร่-นารี-ผีทักษิณ เมืองไทยหลังปรากฏการณ์ ๔๙ วัน.

กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๖. ๓๒๐ หน้า.

๑. ไทย-การเมืองและการปกครอง I. ชื่อเรื่อง

๓๒๐.๙๕๙๓

ISBN 978 - 974 - 02 - 1191 - 4

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคณาท, สุพจน์ แจ่มเร็ว, สุชาติ ศรีสุวรรณ,
ปิยชนม์ สุทธิทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, ศิริพงษ์ วิทยวิโรจน์, นงนุช สิงหเดชะ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เจริญวิเศษ • รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : รุจิรัตน์ ทิมวัฒน์
บรรณาธิการบริหาร : สลักษณ์ บุญปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : พัลลภ สามสี
หัวหน้ากองบรรณาธิการ : สุภชัย สุชาติสุธาธรรม • ผู้ช่วยบรรณาธิการ : โมน สวัสดิ์ศรี
พิสูจน์อักษร : สุเทพ ชาญกิจ • กราฟิกเลย์เอาต์ : อัสนี เสนีวรวงศ์
ออกแบบปก : สينا วิทยวิโรจน์ • ศิลปกรรม : ประภาพร ประเสริฐโสภา
ประชาสัมพันธ์ : ดั่งฤดี ศรีไพโรจน์

สำนักพิมพ์มติชน

www.matchonbook.com

บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๒๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๙-๕๔๑๘

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์สี บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๕๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด

นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๔-๒๑๓๓, ๐-๒๕๕๒-๐๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๕๒-๐๕๙๗

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๙๑-๙๐๑๒

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co.,Ltd.

12 Tethsabannaruean Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือเล่มนี้เป็นทรัพย์สินที่โอนลิขสิทธิ์แล้ว

เพื่อนป้องกันลิขสิทธิ์ และส่งเสริมการขายที่ด้วยผู้อ่าน

ตัวอย่าง

คำนำสำนักพิมพ์	๑๐
คำนำเสนอ : สุจิตต์ วงษ์เทศ	๑๒
คำนำ/บทนำ/กิตติกรรมประกาศ	๑๗
เกริ่นนำ	๒๕

๑. นักการเมืองที่เลว หรือพรรคอ่อนแอ : พัฒนาการของสถาบันทางการเมืองแบบไทยๆ	๒๗
- นักการเมืองในสังคมประชาธิปไตย (ที่เกลียดนักการเมือง)	๒๙
- ทำไมใครๆ ก็เกลียดดตุพร? (ที่รักก็ไม่ใช่น้อย)	๓๒
- พรรคการเมืองอ่อนแอ...ชอบแบบนี้กันไม่ใช่หรือ	๓๕
- ชัยชนะที่บีบให้การเมืองไทยเข้มข้นมากกว่าเก่า	๓๘
- क्रम.ปฐูในฐานะการสถาปนาอำนาจของ “ระบอบทักษิณ-ยิ่งลักษณ์”	๔๑
- เมื่อไหร่ประชาชนจะเป็นผู้กุมและจัดใฝ่ क्रम.ได้เอง	๔๓
- การเมืองที่ทำทลายไม่น้อยกว่าเรื่องการปรองดอง และปรับ क्रम.	๔๖

- ไพรมารี่นิยม/ไพรมารีธิปไตย	๔๙
- การปกครองด้วยกฎหมาย	๕๒
- ว่าด้วยความชอบธรรมทางการเมือง	๕๕
- ว่าด้วยการสังหารกันทางการเมือง	๕๘
- ระหว่างนักการเมืองกับข้าราชการ ใครใหญ่กว่ากัน	๖๑
- มุ่งสู่วัฒนธรรมในการประเพณี	๖๔
๒. อาชีพที่ไร้ “อภิสิทธิ์”	๖๙
- นโยบายการเปิดเผยข้อมูลเรื่องการหนีทหาร ที่มีต่อกระบวนการจรรยาบรรณวิชาชีพไทย	๗๑
- การเมืองเชิงวัฒนธรรมเรื่องการเกณฑ์ทหาร/หนีทหาร	๗๔
๓. น้ำท่วมกับวิกฤตของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ในช่วงต้น	๗๙
- บทเรียนเมื่อนกเตนมาเยี่ยม	๘๑
- น้ำท่วม (ข่าว)	๘๔
- ข่าวน้ำท่วมที่มีมุมมองของกรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลาง ยังดำเนินต่อไป	๘๗
- ว่าด้วยน้ำท่วมแบบข้ามแดน (Trans-Boundary flood)	๙๐
- ว่าด้วยความทนทานต่อภัยพิบัติในระดับชุมชน	๙๓
- น้ำท่วมเมืองเป็นเรื่องปกติ (ที่ยุโรป)	๙๖
- ภูมิศาสตร์ใหม่ของกรุงเทพฯ ในกระแสนิวไทยแลนด์	๙๙
- ตกลงเป็นเขตอพยพ เขตไทยเถอะโยม หรือเขตไปที่ชอบที่ชอบ?	๑๐๒
- เอาการเมืองมาเล่นให้เต็มที่ เลียดดีกว่า	๑๐๕
- การกลับมาของคณะกรรมการแห่งชาติ (ทั้งหลาย)	๑๐๘
- ชายแดนของเมืองกรุง	๑๑๑
๔. การเมืองไทยในหลายมิติ	๑๑๕
- การเมืองของการอยู่ด้วยกัน	๑๑๗

- การเมืองเรื่องข้าว ๑๒๐
- การเมืองในเฟซบุ๊ก ๑๒๓
- การเมืองเรื่องการค้าเสรีกับคอปรรูปขึ้น ๑๒๖
- การเมืองในหมู่ตะทาน ๑๒๙
- การเมืองเรื่องพลังงาน ๑๓๒
- การเมืองเรื่องภาคใต้ ๑๓๕
- การเมืองแบบคุณธรรมกำลังกลับมา ๑๓๘

๕. ผู้คนของการเมืองเรื่องปรองดอง ๑๔๓

- ผลจากการพยายามปรองดองยกที่หนึ่ง ๑๔๕
- สัปดาหฺ์ไหนพยายามปรองดองมากก็จะปรองดองน้อย ๑๔๘
- ว่าด้วยคำจำกัดความเรื่องของการปรองดอง ๑๕๑
- การปรองดองทางการเมืองคือศิลปะ ๑๕๔
- เกณฑ์มาตรฐานของการปรองดอง ๑๕๗
- การปรองดองเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการค้นหาความยุติธรรม (อีกที่) ๑๖๐

๖. ทหาร ฝ่ายค้าน ศาล และผีทักษิณ...

กระแสด้านของรัฐบาลปูจํา ๑๖๕

- ว่าด้วยเรื่องฝ่ายค้านนนนน ๑๖๗
- วันเลิกค่าพรรคประชาธิปไตยแห่งชาติ ๑๗๐
- เรื่องของการเมืองแบบ “ไม่ต้องคืนขวด” ๑๗๓
- หน้าทีของศาล/สถาบันตุลาการที่มีต่อประชาธิปไตย ๑๗๖
- การเมืองเรื่องคุณสมบัติ (ที่ไม่ค่อยจะพอ) ในกรณีตุลาการภิวัตน์ ๑๗๙
- ใครข้ามพ้นหรือไม่พ้นทักษิณกันบ้าง? ๑๘๒

๗. สถาบันกษัตริย์ กับปฏิบัติการหนึ่งหนึ่งสอง และนิติราษฎร์เรนเจอร์ ๑๘๗

- ว่าด้วยเรื่อง ม.๑๑๒ ในอีกแง่มุมหนึ่ง ๑๘๙

- คนทรงเจ้าธิปไตย ๑๙๒
- บ้านเมืองนี้เป็นของใคร? ๑๙๕
- กาลครั้งหนึ่งเมื่อเช้านี้ ๑๙๘
- การเมืองไทยเมื่อเริ่มมีการรณรงค์การแก้ ม.๑๑๒ อย่างมีสติ ๒๐๑
- ข้อสังเกตบางส่วน การก่อตัวของระบอบรักเจ้า ๒๐๔

๘. ซากปรักหักพังของรัฐประหาร ๔๙

และการกระชัฟพื้นที...สังคมไทยได้อะไร

๒๐๙

- ตึกอำมาตยาธิปไตยภาคสาม ๒๑๑
- อีกหนึ่งวันก็ครบหกปี ๒๑๔
- การเมืองเครือข่ายในหลายรูปแบบ ๒๑๗
- วันกระชัฟพื้นที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ๒๒๐
- ถ้าวรัฐประหารเป็นเรื่องไม่แปลก การต้านรัฐประหาร ก็ต้องเป็นเรื่องไม่แปลกเช่นกัน ๒๒๓
- ว่าด้วยการล้มล้างผลจากการทำรัฐประหาร ๒๒๖

๙. รัฐธรรมนูญที่รัก

๒๓๑

- ถ้าไม่เอายากให้เขาไป ทำไมไม่กล้าทดลอง ๒๓๓
- ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ เสียเอง? ๒๓๓
- ฉลองวันรัฐธรรมนูญย้อนหลังและไปข้างหน้า ๒๓๖
- ว่าด้วยการแก้ไขและพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ๒๓๙
- จากยุครัฐธรรมนูญนิยมสู่ยุคไม่นิยมรัฐธรรมนูญ ๒๔๒
- สมมุติว่าวันพฤษภาประเทศไทยไม่มีรัฐธรรมนูญ? ๒๔๕
- รัฐธรรมนูญ(ที่รัก) ๒๔๘

๑๐. แดง...ในยุคแข่งกันแดง

๒๕๓

- สู่สงคราม (แย่งชิง) ประชาชน ๒๕๕

- พรรคเพื่อไทยในสถานการณ์ “แข่งกันแดง” ๒๕๘
- งานที่ขาดหายไปของคนเสื้อแดง ๒๖๑

๑๑. การเมืองเรื่องเลือกตั้งผู้ว่าฯ กทม. ๒๖๕

- หลักเมือง ผู้ว่าฯการเมือง และพลเมือง ๒๖๗
- อยากตื่นมาหลังการเลือกตั้งผู้ว่าฯ กทม. สักวันหนึ่ง ๒๗๐
- ในเมืองที่หิวหวัวกับนโยบายและโครงการ แต่ลืมเรื่องผังเมือง ๒๗๓
- เมืองที่เดินได้ (Walkable City) ๒๗๖
- เดิน...หาเสียง ๒๗๙
- ในเมืองที่ผู้ว่าฯ ฉลาดคนเดียวไม่พอ ๒๘๑
- ไค้เงนี้ระวังหลุดไค้กัันหนอย ๒๘๕
- จากบ้านสู่เมือง...(ตั้งแต่ ๒๕๑๙) ๒๘๗
- เรื่องที่ลืกกกว่าโพลล์เลือกตั้งผู้ว่าฯ ๒๙๐
- เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ในการติดตามและประเมินผลนโยบายเมือง ๒๙๓

๑๒. สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า...สื่อ ๒๙๗

- การเมืองเรื่องฝาแฝด ๒๙๙
- เสรีภาพของสื่อไทยในสายตาของ Freedom House ๓๐๑
- สภาวะรู้เท่าทันสื่อ ๓๐๓
- ว่าด้วยสื่อ ความไว้วางใจ และประชาธิปไตย ๓๐๖
- ถ้าระวังเสื้อแดงบุกศาล ก็ต้องระวังสื่อบุกเสื้อแดงด้วย ๓๐๙

เกี่ยวกับผู้เขียน ๓๑๒

หมายเหตุการพิมพ์ครั้งแรก ๓๑๓

คำนำสำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

เพราะประเด็นทางการเมือง มิได้หมายถึงความขัดแย้งของนักการเมือง ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น หรือชี้ว่าการเมืองเพียงสองขั้วเท่านั้น ทว่ายังมีอีกหลายต่อหลายปัจจัยที่ซับซ้อนให้ความขัดแย้งในระดับมหภาคยังดำรงคงอยู่

นับแต่ซากปรักหักพังของการรัฐประหารในปี ๒๕๔๙ ผลลัพธ์จากเหตุการณ์น้ำท่วมเมื่อปลายปี ๒๕๕๔ วิกฤตรัฐธรรมนูญที่เบียดบังความเป็นประชาธิปไตยมิให้เติบโตเต็มที่ พัฒนาการทางสถาบันทางการเมืองที่ยังไม่เป็นรูปเป็นร่าง เชกเคียวกับการเมืองมวลชนที่แบ่งแยกเป็นฝักฝ่ายตามความเชื่อและอคติของตน

สารพัดประเด็นเหล่านี้ ล้วนเป็นสิ่งที่ “พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์” นักวิชาการจากภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพยายามขีดเขียนบันทึกถึงเหตุการณ์ดังกล่าว ก่อนจะรวบรวมลงในหนังสือ “ไพร่-นารี-ผีทักษิณ เมืองไทยหลังปรากฏการณ์ ๔๙ วัน” เล่มนี้

ภายใต้รายละเอียดของเล่ม ได้วิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางการเมืองหลากหลายแง่มุม นับแต่การถือกำเนิดของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ความเป็นของพรรครัฐบาลซึ่งต้องปะทะกับทุกเครือข่าย ทั้งกองทัพ ฝ่ายค้าน จนถึงกระบวนการยุติธรรม การขับเคลื่อน พ.ร.บ.ปรองดองจนถูกฝ่ายต่อต้านกล่าวหาว่าเป็นกฎหมายที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อรับใช้คนเดียว จนถึง การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครครั้งล่าสุด ซึ่งแม้จะผ่านเลยไปแล้ว แต่ก็ยังมีอีกหลายประเด็นที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับการเมืองในระดับชาติ เชื่อมโยงถึงบทบาทของสื่อมวลชนซึ่งประกาศตัวว่าเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งทางการเมืองอีกด้วย

ทุกบทตอนภายใต้หนังสือเล่มนี้ จึงล้วน กระชับ แฝงแง่คิดในทุก รายละเอียด อย่างน้อยก็เพื่อให้เห็นภาพรวมของการเมืองไทยในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา ไม่ว่าจะถูกเรียกว่าเป็นการเมืองยุคนารีที่มาขาว หรือการเมืองหลังยุคทักษิณ แต่อย่างน้อยก็เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ระบบการเมืองในบ้านเราไม่อาจหวนกลับไปสู่บางสิ่งบางอย่างได้อีกต่อไป

สำนักพิมพ์มติชน

คำแนะนำ

อารมณ์ดี อารมณ์ขัน คืนสู่สามัญ อย่างมีสติ

คนอารมณ์ดี มีอารมณ์ขัน คืนสู่สามัญ อย่างมีสติ มักเฝือแผ่แบ่งปันประสบการณ์ศิลปะวิทยาการวิชาความรู้เพื่อคนอื่น อย่างนบนอบอ่อนน้อมสนุกสนาน แต่องอาจ

งานวิชาการในโลก ไม่จำเป็นต้องผูกเนคไท ใส่สูท เครื่องครัด เย็บขรีม แสดงตนเป็นคัมภีร์ไฮเทคตลอดเวลาที่โลกหมุน แต่ควรผ่อนคลายตนเอง แล้วผ่อนคลายคนอื่นได้ ไม่บาป

อารมณ์ดี

ภาษาเขียนกึ่งภาษาพูดอย่างง่าย ๆ สั้น ๆ ย่อหน้าบ่อย ๆ กระชับ ๆ เริ่มเป็นที่นิยมแพร่หลายในหมู่คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ราวหลัง พ.ศ. ๒๕๐๐

ก่อนหน้านี้อ่านเขียนส่วนมากอยู่ในขอบเรื่องความเป็นภาษาทางการแข็งทื่อ แต่ละย่อหน้ามีเนื้อหาหนักและแน่นต่อเนื่องด้วยประโยคยาวมาก ซึ่งอ่านไม่ง่าย ไม่ร่อย ไม่ชวนอ่าน

เมื่อเปลี่ยนมาขึ้นย่อหน้าบ่อยๆ ทำให้ย่อหน้าหนึ่งๆ มีความหมาย คล้ายๆ ประโยคหนึ่ง หรือเท่ากับใช้ย่อหน้าแทนเครื่องหมายคอมม่าและ พูลสต็อปในภาษาอังกฤษ แม้บางที่ย่อหน้าหนึ่งมีมากกว่าหนึ่งประโยค แต่ก็ไม่มากเกินไป ไม่ยาวเกินกวาดสายตาอ่านอย่างสบายๆ

ธรรมดาภาษาไทยไม่เขียนเว้นเป็นคำๆ และไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนเหมือนภาษาอังกฤษ ถ้าเขียนภาษาไทยติดกันเป็นพืดโดยไม่มีวรรคตอนก็อ่านลำบาก แล้วไม่อยากอ่าน

ถ้ามีย่อหน้ามาช่วยผ่อนให้พักสายตาและอารมณ์บ้าง ย่อมสร้างความรู้สึกไม่ลำบาก แล้วอยากอ่านกว่า

ผู้เขียนย่อหน้าบ่อยๆ มักอารมณ์ดี มีอารมณ์ขันอย่างขำๆ สุขุมๆ ไม่ถึงกับอีกทีกโครมครามอะอะไวยววายหัวหกกันชนิด

โดยมีประเพณีเป็นที่รู้กันว่าต้องตบท้าย คือจบย่อหน้าสุดท้าย หรือประโยคสุดท้าย ด้วยถ้อยคำหรือข้อความเฉียบคมอย่างเข้มข้นเป็นพิเศษ แต่ไม่กำหนดตายตัวว่าต้องอย่างนี้เท่านั้น

เปรียบเหมือนกลอนลง หรือกลอนสุดท้ายของเพลงฉ่อย, ลำตัด และอาจเทียบได้กับคำสอยของหมอลำ (สอย ในคำลาว หมายถึงกล่าว ถ้อยคำตลกเพื่อให้เกิดความสนุกสนานในเวลาที่เหมาะสมแต่ละกลอน) ที่คนเดาออกว่าต้องมีฮา แต่ด้านก็มี หรือไม่ฮา ก็มาก

อารมณ์ขัน

ลีลาภาษาเขียนกึ่งภาษาพูดมีอารมณ์ขันๆ อย่างขำๆ ในประวัติวรรณกรรมไทย เคยมีมาก่อนนานแล้ว เช่น

ระเด่นลันได บทละครของพระมหามนตรี (ทรัพย์) กวีสมัย ร.๓

พระมะเหลเถไถ และ *อุณรุทร้อยเรื่อง* บทละครของคุณสุวรรณ กวีสมัย ร.๔

เหล่านี้ล้วนสืบเนื่องประเพณีจากบทละครชาวบ้าน (ทางการเรียกละครนอก) ยุคอยุธยา มีลีลาประชดประชันเย้ยหยัน ถากถาง ล้อเลียน บางทีก็มีจำอวด (ตลกละคร) เล่นมุขเสียดสีการเมืองเรื่องภาษา

ผักบุ้ง ต่อหน้าพระที่นั่งพระเจ้าเอกทัศด้วยซ้ำ จนต้องชำระคดี จับได้ผู้
ทุจริตแล้วคืนเงินภาษีที่โกงให้ราษฎร

อารมณฺ์ขันเสียดสีวิพากษ์วิจารณ์ประชดประชันการเมืองและ
สังคม เป็นทางระบายหรือผ่อนคลายความตึงเครียดของคนมาแต่ดั้งเดิม
ดึกดำบรรพ์ อย่างน้อยตั้งแต่ยุคแรกมีสถาบันกษัตริย์

ดั่งเห็นจากละครชาวบ้านจะกำหนดบทบาทให้ท้าวพระยามหา
กษัตริย์เป็นตัวตลก กงๆ เงิ่นๆ โหล เลอะเทอะ หูเบา กลัวเมีย เช่น ท้าว
สามล ในเรื่องสังข์ทอง เป็นต้น

คนเมื่อได้ดูการละเล่นหรือการแสดงอย่างนี้แล้ว มีส่วนทำให้โล่งใจ
คลายอัดอั้นที่ต้องอยู่ภายใต้อำนาจ แล้วรู้ว่าผู้มีอำนาจก็ไม่ได้ฉลาดไป
กว่าคนในหมู่บ้านที่รู้จักมักคุ้นในชีวิตประจำวัน

เมื่อคนในสังคมมีช่องทางระบายผ่อนคลายความตึงเครียด ย่อม
ทำให้สังคมนั้นลดความขัดแย้งลงบ้าง แล้วต่างทนต่อความตึงเครียดที่
จะมีต่อไปได้อีกช่วงเวลาหนึ่ง จากนั้นก็เล่นละครกันอีกทีหนึ่งไม่รู้จบ

คินสู่อำณ

นักวิชาการไทยในสถาบันการศึกษาจำนวนมากๆ งบประมาณรูปแบบ
ไม่ให้ความสำคัญต่อเนื้อหา

จะเห็นจากตั่งหน้าตั่งต้ายึดถือและเคร่งครัดระเบียบแบบแผนของ
เชิงอรรถและบรรณานุกรม รวกับเป็นของคักดีสิทธิ์บนหั่งสูงสุด

แต่เนื้อหาว่างเปล่า เพราะน้ำท่วมทุ่ง ด้วยการคัดลอกต่อๆ กันมา
โดยไม่มีที่เป็นงานศึกษาค้นคว้าด้วยความคิดของตนเอง

นักวิชาการไทยไม่กี่คนที่คินสู่อำณอย่างมีสติ แล้วบำเพ็ญตนแบ่ง
ปันประสบการณ์ศิลปวิทยาการวิชาความรู้และความคิดบริการสู่สาธารณะ
ทั้งทางเศรษฐกิจการเมือง และสังคมวัฒนธรรม

บางคนเมื่อให้ความสำคัญกับเนื้อหามากกว่ารูปแบบ จึงผันแปร
กลวิธีการเขียนและการพูดอย่างง่ายๆ สั้นๆ สบายๆ ไม่เคร่งครัด และไม่

เครื่องเครียด ทำให้สาธารณชนติดตามความก้าวหน้าศิลปวิทยาการได้
อย่างรื่นรมย์ ซึ่งเป็นคุณอย่างยิ่ง

เมื่อคืนสู่สามัญอย่างมีสติ ก็เท่ากับมีความเป็นธรรมดาในวิถี “กิน
ชี่ ปี่ นอน” ด้วยโลหะ โทสะ โมหะ ของคนปกติ จึงมองปรากฏการณ์รอบ
ด้านด้วยเมตตาและอารมณฺ์ขัน โดยไม่ตายตัวสุดโต่งตามกระแสและ
แนวคิดทฤษฎีกระด้างทางวิชาการ (อย่างพวกที่อยู่บนหอคอยงาช้างกลาง
กองขยะ)

เหล่านี้ยิ่งทำให้นักวิชาการคนนั้นน่าจะยกย่องเลื่อมใส และเข้าถึง
ง่ายต่อสิ่งที่แบ่งปันสู่สังคม

ตรงข้ามกับนักวิชาการอำมาตย์เอาเปรียบสังคม ผู้ผลิตวิชาการ
เรียกรวดขยะๆ เข้าถึงยากๆ เพราะมีกลิ่นไม่สะอาด

อย่างมีสติ

ประวัติศาสตร์แห่งชาติของไทยถูก “สร้างใหม่” (ที่ไม่ต้องการให้
แก้ไขเปลี่ยนแปลงตามหลักฐานที่มีจริง แต่ผันแปรได้ตามความต้องการ
ของผู้สร้างใหม่) แล้วได้สถาปนารัฐสุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรก และ
เป็นรัฐในอุดมคติ ที่มีการเมืองการปกครองแบบพ่อปกครองลูก โดยยก
พระเจ้าแผ่นดินเป็นพ่อ

ก็ประวัติศาสตร์แห่งชาติของไทยฉบับ “สร้างใหม่” เดียวกันนี้เอง
ได้สถาปนารัฐศรีอยุธยาให้มีการปกครองแบบทวารวดี โดยยกพระราช
เป็นท้าว คือเจ้า แล้วพิทักษ์สืบทอดสิ่งสถาปนาขึ้นใหม่นั้นมาจนสมัย
หลังๆ

ใครคิดต่างจากนี้ต้องได้รับโทษข้อหาล้มเจ้า

พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์ แสดงตนคิดต่างอย่างนบนอบอ่อนน้อม แต่องอาจ
และถึงพร้อมด้วยอารมณฺ์ดี มีอารมณฺ์ขัน คืนสู่สามัญ อย่างมีสติ ว่าใคร
เหล่านั้นไม่ล้มเจ้า แต่ล้มระบบคนทรงเจ้าต่างหาก

ดั่งมีข้อเขียนกรณีกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๒ กับดั่งเจ้าและเรื่อง
อื่นๆ อีกมากไว้แบ่งปันรวมอยู่ในหนังสือชื่อ ไพร์-นารี-ผีทักษิณ เมืองไทย
หลังปรากฏการณ์ ๔๙ วัน อันเป็นบันทึกประวัติศาสตร์การเมืองและ
วัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง ทั้งของสังคมไทย และของตัวผู้เขียนเอง

สุจิตต์ วงษ์เทศ

๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

ตัวอย่าง

คำนำ/
บทนำ/
กิตติกรรมประกาศ

จาก 49 Days Later ถึง ไพร่-นารี-ผีทักษิณ ฯลฯ

ตัวอย่าง

หนังสือของผมเล่มนี้เป็นหนังสือที่ใช้เวลาในการตั้งชื่อนานที่สุดเท่าที่เคยตีพิมพ์มา และไม่ว่าหนังสือเล่มนี้ในท้ายที่สุดจะออกมาชื่ออะไรก็ตาม ชื่อรหัสในการรวมเล่มหนังสือเล่มนี้ก็คือ “49 Days Later” ซึ่งเป็นชื่อที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์เรื่อง “28 Days Later” (2002) และเรื่อง “28 Weeks Later” (2007) ของ Danny Boyle

นำมาสู่ชื่อที่ผมเสนอกองบรรณาธิการไปว่า “เมืองไทยหลังปรากฏการณ์ ๔๙ วัน : การเมืองในมือไพร่-นารี-ผีทักษิณ-ฯลฯ” และในที่สุดก็ได้ชื่อมาจากมติของทางสำนักพิมพ์ ซึ่งเป็นชื่อที่ผมเห็นว่ากระชับและเก็บความได้ดีกว่าชื่อแรกของผมเองเสียอีก

จะว่าไปแล้ว นี่คือการรวมทัตนะทางการเมืองของผมเล่มที่สี่ ต่อเนื่องมาจาก “เห็นถั่วงอกเป็นดอกบัว” (๒๕๔๘) ซึ่งว่าด้วยการทำความเข้าใจระบอบทักษิณนิยม ก่อนที่ระบอบทักษิณจะถูกรัฐประหารไปในปี ๒๕๕๙ มาสู่เล่มที่สอง ซึ่งก็คือ “การเมืองของไพร่” (๒๕๕๑) ซึ่งอธิบายวิกฤตของระบอบทักษิณและการสถาปนาระบอบรัฐประหาร ๒๕๕๙

และในเล่มก่อนเล่มนี้ก็คือ “ประชาธิปไตยฯ โดยสังเกตุ” (๒๕๕๔) ซึ่งว่าด้วยเรื่องของการเมืองไทยหลังการทำรัฐประหาร ไล่เรียงมาถึงยุคการกระชับพื้นที่ และการล่มสลายของระบอบอภิสิทธิ์

มาถึงเล่มนี้เป็นการรวมทัศนะทางการเมืองของผมนี่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในเมืองไทยนับจากการขึ้นสู่อำนาจของคุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในปี ๒๕๕๔ มาจนถึงช่วงต้นปี ๒๕๕๖ จากคอลัมน์ที่เคยเขียนประจำ ทั้งวันอังคารและพฤหัสบดีในหนังสือพิมพ์แห่งหนึ่ง (ก่อนจะได้มีโอกาสใหม่ๆ ในการมาร่วมงานกับมติชนรายวันในวันนี้)

ความเหมือนและแตกต่างของงานชิ้นนี้กับหนังสือสามเล่มแรกก็คือ หนังสือเล่มนี้ทำหน้าที่คล้ายกับงาน “เห็นถั่วอกเป็นดอกบัว” อยู่สักหน่อย ด้วยว่าเขียนถึงการเมืองในช่วงเดียว ซึ่งเป็นช่วงการครองอำนาจของคุณทักษิณในสมัยนั้น และคุณทักษิณ-เอ๊ย คุณยิ่งลักษณ์ในสมัยนี้ (ของเขาแรง...หุหุ) ต่างจาก “การเมืองของไพร่” และ “ประชาธิปไตยฯ โดยสังเกตุ” ที่เขียนถึงช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านทางการเมืองของไทยที่กินเวลายาวนานกว่า

แต่จะว่าไปแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่แตกต่างจากงาน “เห็นถั่วอกเป็นดอกบัว” แต่มีส่วนคล้ายกับอีกสองเล่มก็คือ หากจะอธิบายเรื่องการเมืองไทยในยุคนี้ตั้งแต่ปลายระบอบทักษิณมานั้น การอธิบาย “พลังต้านระบอบทักษิณ” ก็เป็นเรื่องราวที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการอธิบายการทำงานของระบอบการเมืองที่ขับเคลื่อนโดยรัฐบาลทักษิณและยิ่งลักษณ์ และผมก็ได้แต่หวังว่างานชิ้นนี้ของผมจะเป็นส่วนหนึ่งในการทำหน้าที่ดังกล่าว เพื่อเติมเต็มการวิเคราะห์การเมืองไทยจากหลายๆ ท่านและหลายๆ ฝ่าย

ที่นี้มาถึงชื่อหลักของหนังสือเล่มนี้คือ “เมืองไทยหลังปรากฏการณ์ ๔๙ วัน” ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับชื่อรหัสการทำงานรวมเล่มมากนัก แต่ก็ต้องการจะอธิบายว่าเกิดอะไรขึ้นในเมืองไทยบ้างนับจาก “ปรากฏการณ์ ๔๙ วันในการขึ้นสู่อำนาจนายกรัฐมนตรี” ของคุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร หลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี ๒๕๕๔

แต่ถ้าบางคนพอจะจับ sense (อารมณ์?) ของชื่อหนังสือเล่มนี้
ของผมนี่ ผมก็อยากจะให้ผู้อ่านได้นึกถึงบรรยากาศของหนังสยองขวัญ
ประเภทซอมบี้ (Zombies) ซึ่งน่าจะสะท้อนความรู้สึกของพลังต่อต้าน
ระบอบทักษิณ-ยิ่งลักษณ์ที่เขารู้สึก “ฝันร้าย” มากแค่ไหนกับสิ่งที่เกิดขึ้น
ในการเมืองไทยวันนี้

ยิ่งเมื่อพิจารณาในภาพยาวนานจากการทำลายล้างระบอบทักษิณ
หลังการรัฐประหารในปี ๒๕๔๙ และการพยายามจัดการกับระบอบ
สมัครและระบอบสมชายในช่วงปี ๕๐-๕๑ อาจจะทำให้เราได้ว่าสิ่งที่เกิด
ขึ้นภายหลังปรากฏการณ์ ๔๙ วันเมื่อสองปีก่อน ทำให้ระบอบการเมือง
ของไทยภายใต้การบริหารของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ มีชีวิตที่ยาวนานกว่า
ระบอบที่เคยเชื่อมโยงกับระบอบทักษิณในช่วงก่อนๆ ที่ผ่านมาสองระบอบ
อย่างมีนัยยะสำคัญ โดยเฉพาะเมื่อเกิด “ปรากฏการณ์เสื้อแดง” และ
ชัยชนะของทั้งพรรคเพื่อไทยและคนเสื้อแดงจากการเลือกตั้งภายหลัง
จากการยุบสภาของคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เมื่อปี ๒๕๕๔ เป็นต้นมา

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจาก “ชื่อรอง” ของหนังสือเล่มนี้ คำว่า
“การเมืองในมือไพร่” อาจไม่ได้มีลักษณะที่เป็นไปตามความคาดหวัง
ของคนเสื้อแดงเอง ด้วยเงื่อนไขหลายข้อดังที่จะได้ขยายความเพิ่มเติม
ในแต่ละตอนของหนังสือเล่มนี้

ส่วนคำว่า “นารี” นั้นคงไม่ต้องอธิบายอะไรมาก เพราะปัจจัยใน
ความเป็น “นารี” ของคุณยิ่งลักษณ์นั้น กลายเป็นทั้งจุดเด่นและประเด็น
ทำทนายของการเมืองในช่วงที่ผ่านมาอยู่ไม่น้อย

หากคำที่สำคัญอีกคำนั้นคือคำว่า “ผีทักษิณ” ซึ่งก็ไม่ได้เป็นการ
แซงแซกหักกระดูกระอะไร แต่น่าจะบรรยายความเชื่อในพลังพิเศษและ
อารมณ์ของสังคมไทยในหลายๆ ส่วนได้ โดยเฉพาะสังคมที่ยังมีลักษณะ
“ถือผี” อยู่เสมอ ไม่ว่าเราจะเชื่อว่ามีอยู่จริงหรือไม่ หรือเราจะเชื่อมโยง
ทุกเรื่องราวไปสู่อิทธิฤทธิ์ของผีได้มากน้อยแค่ไหนก็ตาม

และที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าส่วนอื่นๆ ของชื่อรองก็คือคำว่า “ฯลฯ”